

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-27 У 3219/16
Дана 27.02.2018. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, Љиљане Максимовић и Зорице Китановић, чланова већа, са судским саветником Татјаном Попара, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца из против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, Београд, Булевар краља Александра 15, ради поништаја решења туженог број: 07-00-02503/2014-03 од 09.02.2016. године, у предмету информације од јавног значаја, у нејавној седници већа, одржаној дана 27.02.2018. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована жалба тужиоца, изјављена због непоступања, односно недобијања тражених информација по његовим захтевима од 28.05., 11.06. и 20.06.2014. године за приступ информацијама од јавног значаја поднетим ЈП „Дирекцији за изградњу и уређење града Зрењанина” у Зрењанину.

У тужби, којом је оспорио законитост решења туженог органа, тужилац је навео да је тужени превидео да тражене информације заиста нису пружене, већ је донео решење на основу изјашњења имаоца информације. Указао је да је био на службеном разговору код имаоца информације везано за грађење објекта, где је сазнао да власник две засебне куће на једном плацу не сме да има два купатила, без образложења. Како је имао сазнање да је на кат. парц. 8184 КО Зрењанин изграђен пословни објекат, иако та парцела не испуњава ниједан услов из важећег планског документа, од имаоца информације захтевао је да га обавесте о условима из планског документа, везано за

изградњу тог пословног објекта, након чега му је достављен извод из планског документа где је јасно наведено да је грађење дозвољено под условима из планског документа. Истакао је да је имаоцу информације доставио извод из планског документа из ког произлази да је у предметној градској зони дозвољено претварање објеката вишепородичног становања у пословне објекте, а да ли објекти који нису вишепородични објекти могу променити намену као информацију није добио. На захтев Одељења за урбанизам у Зрењанину ималац информације је доставио одговор којим потврђује да је у зони вишепородичног становања дозвољено претварање стамбеног у пословни простор. Са изнетог, предложио је да се тужба уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао при разлозима из образложења оспореног решења, са предлогом да се тужба одбије као неоснована.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби чл. 33. ст. 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом чл. 41. ст. 1. истог закона, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Управни суд је нашао:

- тужба није основана.

Из списка предмета и разлога образложења оспореног решења произлази да је тужени орган поводом жалбе тужиоца изјављене због непоступања имаоца информације, односно недобијања тражених информација по његовим захтевима од 28.05., 11.06. и 20.6.2014. године, доставио жалбу на одговор имаоцу информације, који је у одговору на жалбу навео да је тужиоцу омогућио слободан приступ информацијама од јавног значаја, тако што је на његове захтеве поднете дана 28.05., 11.06. и 20.06.2014. године одговорио дописима бр. 1933/2 од 13.06.2014. године, бр. 2181/2 од 16.06.2014. године и бр. 2181/4 од 04.07.2014. године, достављајући све тражене информације. Након тога, увидом у списе предмета тужени је утврдио да је захтевом од 28.05.2014. године тужилац тражио копије акта којим је прописано да власник две куће на једној парцели у ул. у Зрењанину не може имати у свакој кући по једно купатило; захтевом од 11.06.2014. године тражио је информацију у вези са катастарском парцелом бр. 8184 КО Зрењанин I, у ул. односно копије: акта којим је дозвољено изградити пословне објекте на наведеној парцели, акта на основу кога за наведену парцелу не важе остали услови из Генералног плана Зрењанина 2006 – 2026, акта о условима за изградњу пословних простора на тој парцели наведеним у захтеву, одређене информације о томе да ли парцела испуњава све услове прописане за грађење пословних објеката, да ли је пословни простор, изграђен на наведеној парцели 2010. године, изграђен у складу са свим прописима који важе за грађење пословних објеката и који се прописи морају применити на наведену парцелу, да ли за било које грађење на парцели важе или не важе прописи из планског документа или општих правила грађења, да ли је на парцели дозвољено грађење нових објеката, главних и помоћних, уколико не испуњава прописану минималну ширину и површину; као и

захтевом од 20.06.2014. године, којим је тражио одређене информације о томе да ли је тачан део одговора бр. 1295-1 од 23.05.2013. године датог Одељењу за урбанизам у Зрењанину „да се у зони вишепородичног становања може вршити промена намене стамбеног простора у пословни простор”, да ли је на основу Генералног плана града Зрењанина 2006 – 2026 дозвољено претварање објекта породичног становања у објект пословни простор и да ли је дозвољено претворити објект који није више породични објект, у потпуно нов пословни простор. Такође, увидом у списе предмета тужени је утврдио да је орган власти поступајући по захтеву од 28.05.2014. године одговором бр. 1933/2 од 13.06.2014. године, обавестио тужиоца да се сви постојећи објекти који су грађени до усвајања Генералног плана, а новим Генералним планом се налазе на површини предвиђеној за другу намену, могу реконструисати и доградити за побољшање услова живота и рада, односно коришћења објекта, што је у складу са Генералним планом Зрењанин 2006 – 2016 године („Службени лист општине Зрењанин”, бр. 19/07 и 1/08 и „Сл. лист града Зрењанина”, бр. 24/08) и Одлуком о усклађивању Генералног плана Зрењанина 2006 – 2026 године са одредбама Закона о планирању и изградњи („Сл. лист града Зрењанина”, бр. 17/09). Орган власти је поступајући по захтеву од 11.06.2014. године у одговору тужиоцу од 16.06.2014. године, поновио наводе из поменутог одговора од 13.06.2014. године и обавестио га на к.п. бр. 8184 КО Зрењанин обухваћена Генералним планом Зрењанина 2006 – 2026 и Одлуком о усклађивању Генералног плана Зрењанина 2006 – 2026 са одредбама Закона о планирању и изградњи доставио му извод из наведеног Генералног плана за ту парцелу у коме су садржане тражене информације и обавестио га да је за сваку појединачну изградњу у складу са наменом, накнадно прибавити услове надлежних јавних и комуналних предузећа, органе и организација које су законом овлашћене да их прописују. Орган власти је, поступајући по захтеву тужиоца од 20.06.2014. године, одговором од 04.07.2014. године обавестио тужиоца да је тачно да се у зони вишепородичног становања може вршити промена намене стамбеног простора у пословни, да се за све постојеће објекте, који су грађени до усвајања Генералног плана, а новим Генералним планом се налазе на површини предвиђеној за другу намену, може дозволити реконструкција и доградња објекта за побољшавање услова живота и рада, односно коришћења објекта, и да је стање на терену и питање да ли је поступљено према издатој документацији предмет оцене надлежних органа управе.

Код оваковог стања ствари, правилно је, по оцени суда, тужени оспореним решењем, без повреда правила поступка од утицаја на решавање ове управне ствари, одбио жалбу тужиоца као неосновану, правилно налазећи да је орган власти пружио информације тражене захтевима тужиоца од 28.05., 11.06. и 20.06.2014. године.

Ово стога што је у току поступка несумњиво утврђено да је орган власти, ЈП „Дирекција за изградњу и уређење града Зрењанина”, тужиоцу омогућио приступ траженим информацијама, будући да је поступајући по захтевима од 28.05., 11.06. и 20.06.2014. године тужиоцу доставио информације којима располаже, на основу Генералног плана Зрењанин 2006 – 2016 година и Одлуке о усклађивању Генералног плана Зрењанина 2006 – 2026 године са одредбама Закона о планирању и изградњи, како је то напред наведено, на основу чега је тужени правилно закључио да је наведеним одговорима ималац информација, као орган власти, тужиоцу омогућио

приступ траженим информацијама, на који начин је поступио у складу са одредбом чл. 16. ст. 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја. На основу изнетог правилно је одлучио као у диспозитиву оспореног решења применом одредбе чл. 23. и 24. ст. 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге, које у свему прихвата и овај суд.

Суд је ценио наводе тужбе, али је нашао да нису од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, будући да не доводе у сумњу утврђено чињенично стање и правилну примену правних прописа на које се тужени орган позвао. Ово са разлога што тужени Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности није надлежан да цени садржину траженог документа, већ да омогући добијање копије докумената којима орган власти располаже, што је у конкретном случају и учињено.

Са изложеног, како оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, применом одредбе чл. 40. ст. 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр.111/09), одлучено је као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 27.02.2018. године, III-27 У 3219/16

Записничар
Татјана Попара, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Тамбурковски Баковић, с.р.

СМ

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

